

21 ianuarie – 27 ianuarie

Personalitatea Duhului Sfânt

Textul de memorat: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” (Ioan 14:26)

Observând că în unele locuri din Biblie Duhul Sfânt este descris în termeni impersonali (vânt sau foc), unii au tras concluzia că Duhul Sfânt ar fi o forță divină impersonală. Din punctul lor de vedere, Duhul Sfânt este un fel de curent electric care ne dă energie și nu o ființă, nu o persoană. Dar esențial nu este că pot fi prezentate pasaje care descriu acțiunile sau influențele impersonale ale Duhului Sfânt, ci faptul că pasajele care susțin personalitatea Sa sunt numeroase.

Texte de acest fel există și este necesar să le luăm în considerare pentru a ne forma o imagine mai largă despre Duhul Sfânt.

Săptămâna aceasta, vom studia mai mult despre Duhul Sfânt, așa cum este El descris în Scriptură, ceea ce ne va ajuta să înțelegem mai bine rolul Său în viața noastră, precum și importanța pe care o are pentru noi credința că El este o persoană. Numai dacă avem o concepție corectă despre Duhul Sfânt ne putem raporta la El cu dragostea, reverența, încrederea și supunerea care I se cuvin.

Duminică, 22 ianuarie – Duhul Sfânt din perspectiva Domnului Isus

1. Ce calități și acțiuni Îi atribuie Domnul Isus Duhului Sfânt în următoarele pasaje? Ce înseamnă pentru tine faptul că Îl numește „Mângâietorul”? Ioan 16:13,14; 15:26,27; 14:17,26.

Deci Duhul Sfânt călăuzește, vorbește, aude, descoperă și proslăvește; ne învață și ne aduce aminte; locuiește în noi, mărturisește și dovedește vinovăția. Toate acestea sunt mai degrabă acțiunile unei ființe decât ale unei forțe impersonale.

2. Cum urma să se împlinescă făgăduința făcută de Isus ucenicilor că nu aveau să rămână singuri? Ioan 14:16-18

Domnul Isus le poartă de grijă urmașilor Săi. El nu-Și lasă ucenicii orfani, ci promite să le trimită Duhul Sfânt, pe care Îl numește „un alt Mângâietor” sau „Ajutor”. Termenii aceștia sunt semnificativi. El promite să le trimită *un alt* Mângâietor. Nu *un altfel de* Mângâietor. Cuvântul grecesc pentru „un alt” este *allos*. În limbajul Noului Testament, *allos* arată că Hristos va trimite un alt Mângâietor distinct de El, dar de același fel, similar cu El. Altfel spus, Isus promite să trimită pe Cineva ca El, în locul Său, cineva care să ducă mai departe lucrarea Sa și care să-L reprezinte.

Lucrarea Duhului Sfânt este să dea mângâiere sufletească sau să ajute. Biblia utilizează aici cuvântul *paraklētos* (Ioan 14:16) pentru a descrie pe cineva chemat să ne ofere sprijin, asistență, cineva chemat să ne ajute. După cum Isus este o persoană, și Duhul Sfânt este o persoană. Ideea aceasta este confirmată de faptul că Îi sunt atribuite însușiri proprii unei ființe (vezi Ioan 14:26; 15:26; Faptele 15:28; Romani 8:26; 1 Corinteni 12:11; 1 Timotei 4:1).

De ce ne aduce mai multă mângâiere faptul că Duhul Sfânt este o persoană și nu o forță?

Luni, 23 ianuarie – Alte argumente despre Duhul Sfânt ca persoană (1)

3. Citește Faptele 8:29; 10:19,20; 28:25; Romani 8:14-16,27; 15:30; 1 Corinteni 2:10. Aceste texte vorbesc despre o forță impersonală sau despre o Persoană divină?

Poate o forță impersonală să mijlocească pentru noi? Are un spirit sau o putere capacitatea de a ne descoperi lucruri despre Dumnezeu? Are capacitatea de a vorbi? Toate aceste afirmații biblice au sens dacă Duhul Sfânt este o ființă, nu o forță impersonală.

4. Ce însușiri Îi sunt atribuite Duhului Sfânt în următoarele pasaje? Faptele apostolilor 5:3,9; Romani 15:30; 1 Corinteni 12:11; Efeseni 4:30.

Trăsăturile specifice unei persoane sunt cunoașterea (sau înțelegerea), sentimentele și voința. Numai o persoană se poate întrista. Numai o persoană poate fi mințită sau înșelată. Numai o persoană are capacitatea de a alege după cum voiește, are voință. Voința este probabil componenta cea mai însemnată a personalității. Și numai o ființă are capacitatea de a iubi. Dragostea adevărată este de neconceput în sens abstract și impersonal. Ea are un sens foarte personal. Aceste particularități ne arată că Duhul Sfânt este o ființă conștientă de sine, înzestrată cu autocunoaștere, cu voință proprie și cu autodeterminare, capabilă de iubire. Nu este o emanație nedefinită sau o esență impersonală. El este descris astfel, deoarece Dumnezeu Însuși este un Dumnezeu personal.

„Duhul Sfânt are o personalitate, altfel nu ar putea să-i mărturisească duhului nostru și împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. De asemenea, El trebuie să fie o Persoană divină, pentru că altfel nu ar putea să cerceteze tainele care se află ascunse în mintea lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. 2008, p. 488 (617)

Ce impact are perspectiva biblică despre Persoana Duhului Sfânt asupra relației tale cu El? Cum s-ar schimba dacă Duhul sfânt ar fi o putere impersonală și nu Dumnezeu?

Marti, 24 ianuarie – Alte argumente despre Duhul Sfânt ca persoană (2)

Când încercăm să-L înțelegem pe Duhul Sfânt, ajungem într-un impas. Pe Dumnezeu ni-L putem imagina ca Tată, De asemenea, ne putem forma o imagine suficient de concretă despre Isus, pe baza descrierilor din evanghelii. El a luat asupra Sa natura noastră și ni S-a arătat sub formă umană.

Duhul Sfânt este prezentat însă într-o manieră foarte diferită. El pare greu de definit, mai dificil de înțeles decât Tatăl și decât Fiul.

De aceea, unii au tras concluzia că Duhul Sfânt ar fi o forță impersonală. După cum am văzut deja, interpretarea aceasta nu prezintă în mod fidel natura Duhului Sfânt. Dacă El este doar o forță impersonală sau o putere (divină), atunci unele declarații biblice nu au nicio logică.

5. Citește cu atenție Romani 15:13 și 1 Corinteni 2:4. Înlocuiește „Duhul Sfânt” cu „putere” și vezi dacă așa au o logică. De ce au sens doar dacă Duhul Sfânt este înțeles ca Persoană?

Declarația apostolilor că „s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă” (Faptele 15:28) ar fi absurdă dacă Duhul Sfânt ar fi doar o putere sau o influență impersonală. Ei fac aici referire la o altă ființă, la o altă Persoană asemenea Tatălui și Fiului,

În plus, cum pot fi creștinii botezați „în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28:19), dacă primii doi menționați sunt Persoane, iar ultimul menționat nu? Nu este logic. Dar, dacă Numele în care suntem botezați le aparține tuturor celor menționați, atunci Duhul Sfânt Se găsește la același nivel cu Dumnezeu Tatăl și cu Dumnezeu Fiul.

Ellen G. White afirmă: „Sunt trei Persoane vii în acest trio ceresc (...) - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.” - Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. 2008, p. 437 (615)

Miercuri, 25 ianuarie – Duhul adevărului

6. Ce înseamnă cuvântul „adevăr” în Ioan 14:6 și 17:17?

În Evanghelia după Ioan, cuvântul „adevăr” este esențial. Pentru omul modern, adevărul are un sens pur

abstract și teoretic. Gândirea occidentală s-a modelat după filosofia greacă. În Biblie însă, și cu precădere în Evanghelia după Ioan, adevărul are mai degrabă un înțeles personal și concret: Isus este adevărul (Ioan 14:6). Cuvântul scris al lui Dumnezeu este adevărul (Ioan 17:17; Psalmii 119:142), dar adevărul lui Dumnezeu ne este descoperit în mod suprem în persoana lui Isus Hristos, Cunoașterea autentică de Dumnezeu ne este oferită prin Domnul Isus, Cel despre care vorbește Scriptura, fiindcă Dumnezeu S-a descoperit prin El.

7. Ce rol împlinește Duhul Sfânt în calitate de Duh al adevărului? Ioan 15:26; 16:13.

Adevărul la care ne conduce Duhul Sfânt este practic Domnul Isus, Duhul Sfânt Îl înalță pe Isus și ne conduce la o relație vie și statornică cu El. În discuția Sa cu samariteanca, Domnul Isus a spus că trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu în duh și în adevăr (Ioan 4:24), Când cerem călăuzirea Sa, Duhul Sfânt ne va conduce la Isus, care este Calea, Adevărul și Viața (Ioan 14:6).

În Biblie, adevărul nu este o noțiune teoretică sau abstractă, ca în filosofie. El exprimă relația profund personală și stabilă cu Creatorul și Răscumpărătorul nostru, cu „Dumnezeul adevărat”, ale cărui căi sunt toate drepte (Deuteronomul 32:4; Psalmii 31:5). Duhul Sfânt este atunci în mod justificat numit „Duhul adevărului” (Ioan 14:17; 16:13), care ne este trimis de la Dumnezeu Tatăl (Ioan 15:26), ceea ce presupune că El este o ființă divină.

Cum putem înțelege ideea că adevărul este o Persoană? Pregătește-te să răspunzi la această întrebare în cadrul studiului pe grupe.

Joi, 26 ianuarie – De ce contează?

„Dacă Duhul Sfânt este o Persoană divină, iar noi Îl considerăm o influență personală, lipsim în mod abuziv o Persoană divină de respectul, cinstea și dragostea care i se cuvin.” - LeRoy Edwin Froom, *Venirea Mângâietorului*, ed. 2007, P 27

Dacă Îl privim pe Duhul Sfânt doar ca pe o putere divină misterioasă, ne vom întreba: *Cum pot avea mai mult Duh Sfânt?* În schimb, dacă Îl privim ca pe o Persoană divină, întrebarea va suna diferit: *Cum poate Duhul Sfânt să aibă mai mult din mine?* Iată deosebirea! Cine pe cine ia în stăpânire: tu pe Duhul Sfânt sau Duhul Sfânt pe tine? Te vei opune influenței Sale sau vei fi dispus să îl urmezi, ascultându-L cu bucurie (Romani 8:12-14; Galateni 5:18-24)? Vrei să te folosești tu de Duhul Sfânt cum îți convine ție sau vrei să te pui la dispoziția Sa ca să devii asemenea lui Hristos și să împlinești ce așteaptă El de la tine? Iei în serios afirmația: „trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu” (1 Corinteni 6:19) și vrei să-I aduci slavă lui Dumnezeu prin viața ta?

8. Ce relație există între Duhul Sfânt și dragostea lui Dumnezeu? Ce înseamnă pentru tine și pentru viața bisericii? Romani 5:5; Efeseni 2:18,19.

Numai o persoană poate alege în mod conștient să colaboreze cu altcineva. Noi suntem invitați să lucrăm cu Duhul Sfânt, iar El ne conduce și ne transformă personal și ca biserică. Dacă nu acceptăm că El este o Persoană a Trinității, suntem înclinați să L ignorăm, să nu auzim chemările Sale și să ne împietrim inima față de influența Sa - exact lucrul de care avem cel mai puțin nevoie, ca ființe căzute, degradate de păcat pentru care harul divin constituie o necesitate absolută! Nevoia noastră este să ne consacram Lui mai mult. Și, odată ce vom recunoaște că Duhul Sfânt este o Persoană divină care vrea să lucreze prin noi, Dumnezeu va fi esența experienței noastre creștine.

„Noi nu putem folosi Duhul Sfânt. Duhul trebuie să ne folosească pe noi.” - Ellen G, White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 579 (672)

Cum ne poate folosi pe noi Duhul Sfânt? (Vezi Filipeni 2:13.)

Vineri, 27 ianuarie – Un gând de încheiere

Pentru studiu suplimentar: Ellen G, White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, pp. 576-579 (669-672), pasajele în care *Studiu Biblic, Trim. I, 2017 – Duhul Sfânt și spiritualitatea*

autoarea vorbește despre Duhul Sfânt; *Evanghelizare*, ed. 2008, pp. 486-488 (613-617).

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: «Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului»” (Matei 28:18-20). El le-a poruncit să-i boteze pe ucenici în Numele (gr. *onoma*), la *singular*, Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt (n.tr. - în limba română, „nume” are aceeași formă la singular și plural). Aceasta este o dovadă și mai convingătoare despre natura triunică a Dumnezeuului nostru unic (vezi Deuteronomul 6:4: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn”). Nimeni nu se îndoiește de faptul că Tatăl și Fiul sunt persoane. Atunci de ce s-ar îndoii de faptul că Duhul Sfânt este o persoană? Potrivit Bibliei, noi ne bucurăm de prezența lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt, care lucrează în noi și prin noi. Iar mângâierea sufletească este și mai mare când știm că El este o Persoană, la fel ca Tatăl și Fiul. Da, este dificil de înțeles. Dar cu ce ne deranjează? Dacă nu putem înțelege sub fiecare aspect un lucru elementar precum lumina sau vântul, ce pretenții avem să înțelegem natura Duhului Sfânt?

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 74-80

1. Ce anotimpuri menționează psalmistul când vorbește despre „rânduirea” lor?
2. Când s-a îngrozit și a tăcut pământul?
3. Din ce cauză nu mai putea vorbi psalmistul?
4. Despre cine scrie psalmistul că erau „mărul discordiei” („mărul de ceartă”)?

Profeți și regi, capitolul 4

5. Ce anume s-a înmulțit de o mie de ori, în zilele noastre, față de zilele lui Israel?